

Poslankyně Soňa Marková, dole občané při shromáždění na Zelném trhu. Foto T. Dávid

Situace se výrazně změnila

ÚKOLY KSČM VE ZLOMOVÉ DOBĚ

Občané ztratili důvěru ve vedení státu, důvěru v jeho schopnost řešit nakupené problémy. Zahraniční dluh je 1,5 bil. korun a dále roste. Dluhy domácností jsou 1 bil. korun. Kolem milionu lidí žije na hranici chudoby, téměř 700 tis. lidí je dlouhodobě bez zaměstnání.

Je jisté, že na převratu značná část občanů prodělala, což se ukazuje právě v době současné krize.

V této době prosadila pravicová koalice ve sněmovně další zákony sociální, zdravotní, daňové a důchodové reformy, které prohloubí problémy lidí: RESTAUROVANÝ KAPITALISMUS, který se po roce 1989 dostal k moci, POSTUPUJE BEZOHLEDNĚ, předvádí

NELIDSKOU TVÁŘ SYSTÉMU. Člověk je prý člověkem do té míry, nakolik je svobodný. Co je to za svobodu, když svoboda těch „nahore“ je vykupována nesevobodou těch „dole“, kteří nemají na prodej nic jiného než svou vlastní práci. A o tu navíc v době krize ani není zájem.

Lidský svět se v kapitalismu mění na svět, kde se lidé stávají věcmi, a tak se s nimi zachází. Naše země nyní vzkvétá podle představ globálního kapitálu a s lidmi se zachází podle logiky trhu. Naprostá menšina horních deseti tisíc vládně deseti milionům. Uplatňování logiky trhu v oblasti zdravotní péče a sociálního zabezpečení je pro lidi chudé a pro lidi na pokraji chudoby devastující.

V této zlomové době vidí KSČM svou historickou úlohu stát na straně občanů jako autentická levicová strana. Druhou historickou úlohou KSČM je odmítnutí a zabránění vzniku fašizujícího modelu v České republice.

Z vystoupení předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa na Vratimovském semináři, otištěného v Haló novinách 17. října 2011, vybral a zdůraznil Karel JANÍŠ.

OBČANÉ TAKOVOU ZDRAVOTNÍ REFORMU NECHTĚJÍ

Ke stavu a dopadu vládních reforem na nemajetné lidi z pohledu komunistů hovořila k občanům na Zelném trhu v Brně poslankyně za KSČM Soňa Marková.

Vysvětlila, jak vládní reforma fandí potřebám farmaceutického a zdravotnického průmyslu, zdravotních pojišťoven, lékařů a už nikoliv v první řadě zdraví lidí a péči o ně na úrovni 21. století. Nákupy předražených zdravotnických přístrojů a jiným plýtváním uniká zdravotním pojišťovnám dle Markové ročně 20 miliard Kč. Na tzv. regulačních poplatcích, u kterých nikdo neví co regulují, avšak jsou významný finanční příjem lékařů a zdravotnických zařízení, lidé platí pět miliard Kč ročně. »Tohle nechceme, nejsme ovce, aby s námi tak-

hle zacházeli,« ozvalo se na brněnském mítinku občanů s poslanci a zastupiteli za KSČM.

V pojednání o brněnském zdravotnictví zastupitelka Helena Sýkorová rozebrala rozdíly ve fungování státního, městského a soukromého zařízení. Státní zdravotníci se snaží, aby problémoví a finančně nákladní pacienti šli do péče města. Brno by si přesto mělo dle mínění občanů udržet svoje městské polikliniky i po jejich nezbytné rekonstrukci. A s narůstající vrstvou chudiny více dbát na sociální péči o nemajetné. (vž)

POZVÁNKA

na pravidelný diskusní čtvrtek,
který se uskuteční

24. listopadu 2011 od 16 hodin

na MěV KSČM Brno (2. posch.)

Diskusní téma:

„17. listopad 1989

z pohledu dneška“

Účast přislíbil s. Karel Urbánek.

Na setkání s vámi a podnětnou diskusí se těší ITS MěV KSČM

NA BRNĚNSKÉM SEVERU S PODPOROU KOMUNISTŮ

V městské části Brno-sever se změnila radniční struktura. Nová velká koalice ODS s ČSSD dostala podporu komunistů.

Klub TOP 09 s vládou ODS delší dobu nekomunikoval, což se projevovalo i při hlasování v zastupitelstvu. Objevily se i předražené městské zakázky atd. Nakonec zastupitelstvo odvolalo z vedení městské části zástupce za TOP 09, KDU-ČSL a sdružení Společně pro Brno-sever. Komunisté je přivítali v opozici. Vyvolalo to velké rozladění a křik nespokojených pravicových uskupení. I to, že komunista Emil Vítek obsadil post předsedy Kontrolního výboru Zastupitelstva městské části.

Uvedenou situaci osvětlil zastupitel Emil Vítek tak, že komunističtí zastupitelé, kteří nebyli v radě MČ Brno-sever, těžko rozeznávali skřípot ve vztazích mezi členy bývalé čtyřkoalice. Přesto při jednáních samosprávy kritizované problémy se řešily pomalu. Závažné věci nebyly projednány se zástupci ostatních stran - hlavně bytová situace, zdražová-

ní nájemného a přidělování obecních bytů.

»Po schůzce se zástupci nové velké koalice, především se členy samosprávy za ČSSD, se kterými máme v řadě problémů stejný názor, jsme se rozhodli ČSSD podpořit s tím, že za nového vedení budeme moci lépe prosazovat potřeby občanů, hlavně v tak choulostivé bytové problematice,« vysvětlil Vítek.

Zvolení Vítko za předsedu kontrolního výboru zčásti ovlivnila skutečnost, že tento post zastával již minulé volební

období. Nyní byl členem tohoto výboru i kontrolní komise rady městské části.

»Pokud se chceme dál řídit našim heslem 'S lidmi, pro lidi' musíme se starat, abychom neztratili pracně vybudované i tak velmi omezené možnosti, které potřebujeme ke své práci. Zastupitelé za KSČM věří, že nová koalice naváže na to dobré, co se dosud podařilo samosprávě vytvořit. Ručí za to, že budou plnit funkci opozice konstruktivní,« uzavřel Emil Vítek.

(vž)

JAKEJ SOUHLAS LIDÍ S REFORMAMA?
ZLODĚJI, KDYŽ VÁS CHTĚJÍ OKRAŠT,
TAK SE VÁS, TAKY NEPTAJÍ, JAK JSTE
S TÍM NADŠENÍ!

Zdraží jízdné brněnské MHD

Navýšené ceny brněnské městské hromadné dopravy s platností od 1. ledna 2012 schválili brněnští městští radní. Je to zároveň tarif integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje pro zóny 100 a 101, tedy uvnitř hranic města Brna.

Bezplatná zůstává v Brně přeprava seniorů starších 70 let stejně jako doprodu dítěte mladšího tří let. Ke konci ledna skončí platnost nepřestupných jízdenek s časovou platností do 10 minut.

Další důležitá změna v tarifu IDS JMK je zavedení možnosti úhrady jízdného v tarifních zónách 100 a 101, v tramvajích, trolejbusích a autobusech linek 1 až 99 prostřednictvím SMS zpráv (zřejmě od pololetí 2012).

Nově vznikne přenosná roční předplatní jízdenka pro zóny 100 a 101 v ceně 6100 Kč, což chtějí pro své zaměstnance firmy. Zavedena bude též jednorázová jízdenka pro kombinaci jízdních dokladů (předplatní + jedna zóna) za 16 Kč.

Nové ceny budou např. u jednorázové jízdenky pro dvě zóny s platností na 15 minut za 20 Kč. Jednorázová pro dvě zóny a 60 minut bude za 25 Kč, předplatní měsíční občanská po Brně za 550 Kč, čtvrtletní za 1370 Kč a jednorozční za 4750 korun.

(vž)

OD 3. ŘÍJNA 2011 PRVENSTVÍ BRNA V NADSTANDARDNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČI

Bývalá Hybešova nemocnice a do 2. října 2011 soukromá chirurgická nemocnice Delta na Drobného ulici je nyní po rekonstrukci ve výši 1 miliardy korun nemocnicí pod názvem SurGal Clinic. Nemocnice má několik operačních sálů, vlastní laboratoř, jednotku intenzivní péče. Specializuje se na chirurgické výkony, cévní i plastickou chirurgii, urologii, ortopedii, sportovní traumatologii a další obory.

Nemocnice má 90 lůžek, z toho 30 nadstandardních - jde o luxusní pokoje se službami na úrovni pěťhvězdičkového hotelu. Den pobytu na tomto pokoji přijde na 3 tisíce korun, na 900 korun denně vyjde „menu exclusive“.

Název SurGal Clinic pochází z anglického slova pro chirurgii Sumery a jména předsedy správní rady Petra Gála. Gál je přednostou Kliniky dětské chirurgie, ortopedie a traumatologie Fakultní nemocnice Brno.

Není pochyb, že budova z počátku 20. století i s přístavbou z 2. poloviny 20. století si vyžadovala celkovou rekonstrukci a modernizaci. Jako několikanásobný pacient tohoto zařízení jsem rád, že k uvedeným stavebním úpravám došlo. Jak však bylo v tisku uvedeno, těch 30 pokojů je k dispozici těm „movitým“ z občanů České republiky. Otevření provozu v rekonstruované budově nemocnice se 3. října 2011 zúčastnil při své návštěvě Brna i prezident republiky Václav Klaus.

Brno má i další prvenství. Když nikoliv na Letné v Praze, byl Kaplického projekt knihovny v menší podobě vybudován v Brně na zastávce městské hromadné dopravy na Lesné. Avšak bez podpisu pouličního „umělce“ projekt dlouho nezůstal.

Karel JANIŠ

Horka a bouřky v politice

KAŽDÝ DEN I V MĚSÍCI ŘÍJNU

Na počátku měsíce bylo v médiích „přehavlováno“

V médiích a 600 pozvaných vzpomínalo na panování pána z Hrádečku na Pražském hradě – oslavu jeho 75. výročí narození sponzoroval „strýček“ Bakala. Premiér Petr Nečas se rozkýval a odvolal ministra zemědělství, na tento rezort prosadil „znalce“ venkova, který vše potřebné nastudoval za tři neděle a ještě zvládne i předsedovat ODS ve Středočeském kraji. Jinak v naší vládě ostatní zůstali, především onen ministr se svědomím tlustokožce s nevojenskou i stranickou modrou knížkou v kabátě a s různými ostudami ruku v ruce. Vláda jistě byla spokojená, když 15. října ve 82 městech po celém světě demonstrovali tisíce lidí proti sociální nerovnosti s kravály a útoky na bankovní objekty v Římě a v Londýně, a u nás jen asi 200 lidí se sešlo v Praze. Vždyť sněmovních 115 buldozerů převálcuje vše. A navíc – delegáti 27 783 členů ODS a 4 444 delegátů TOP 09 rokovali 22. října na celostátních zasedáních se závěry stejnými – koaliční vláda vládne výborně a vedení obou stran si též počínají dobře, a tak jim prodloužíme mandát, i když v ODS Petr Tluchoř „zaprskal“ nesouhlas.

Ministři jistě zaplesali, když na rozdíl od našich poměrů na Slovensku vláda ztratila důvěru, poněvadž profesorka sociologie ve funkci premiérky zapomněla počítat do 150 poslanců, kdo pro vládu bude či nebude hlasovat. O den později byla za pomoci Ficových poslanců záchrana krachující eurozóny schválena. Jistě se pravice též zaradovala, když Jiří Paroubek 7. října oznámil, že opouští ČSSD a založí novou stranu Národní socialisté – Levice 21. století – ta přispěje k dalšímu tříštění levicových sil. Michal Hašek velkoryse řekl, že ČSSD byla před Paroubkem a bude i po něm; současně narýsoval snahu ČSSD sjednotit menší levicové i levostředové proudy do moderní levicové nekomunistické strany – asi náš „napoleonek“ sní o tom, že by ji vedl!

Prezident republiky se ostře ohradil proti zprávám o možnosti „koupit“ si jeho milost.

19. října demonstrovalo v Brně na 600 divadelníků proti krácení dotací na jejich činnost – na shromážděních v divadlech v listopadu 1989 jistě nepředpokládali dopady vlády trhu na kulturu.

Na sněmu TOP 09 byl navržen kandidát na prezidenta republiky – lesů, vod a strání pán, Karel z Černína, a jak si vtipkovec dovolili v denním tisku napsat – byl by to prezident sedící, spící.

20. října skončil život Kaddáfího, skončilo úsilí dosáhnout spíše než obrany lidských práv občanů Libye přerozdělení velkých zdrojů a zásob ropy. Velmoci se pochlubily moderními prostředky „humanitární likvidace“ odpůrců demokracie NATOvského stříhu. Po Tunisu, Egyptu, Lybii je nyní na řadě Sýrie, Jemen – a kdo další?

Na sněmu TOP 09 vyslovil nejlepší ministr financí Evropské unie M. Kalousek varování před vleklou finanční a hospodářskou krizí, která navazuje na krizi let 2008-2009. A v této situaci čteme o velkých příjmech a odměnách top- i ne-top manažerů velkých firem, o „zlatých padácích“ odstupujících ředitelů i jejich náměstků i ve státních zařízeních a firmách. Tak například generál České policie Oldřich Martinů, do ledna 2011 policejní prezident, inkasoval v roce 2009 980 tisíc jako řádný plat a k tomu 830 tisíc v odměnách, v roce 2010 dostal 987 tisíc a 1410 tisíc v odměnách. Letos byl řadovým referentem na policejním prezídiu a nyní odchází od policie a bude dostávat rentu přes 60 tisíc měsíčně. Bude náměstkem ředitele Europolu – policejního úřadu Evropské unie za bůhví kolik tisíc eur.

Před několika dny byly uveřejněny údaje o penězích, které obdrželi za reklamu například Karel Gott za čaj Aquila 10 mil. Kč, Bolek Polívka za T-Mobile 6 mil. Kč, Jan Kraus za vodu Mattoni 5 mil. Kč, Miroslav Donutil za přípravek Proenzi 1 mil. Kč, Jitka Čvančarová za antiperspirant 1 mil. Kč, Zuzana Norrisová za vodu Poděbradka 600 tisíc Kč – podle zásady: čert „přidává“ na větší hromadu. Ti mohou souhlasit se slovy prezidenta republiky, která pronesl 28. října 2011, že v základních parametrech žijeme v NEJBLAHOBYTNĚJŠÍ DOBĚ NAŠICH DĚJIN. S podivem uvítali tato slova ti, kteří měsíčně pobírají mzdu, plat nebo důchod v částce nedosahující často 10 tisíc Kč a jen těžko s ní vycházejí v době růstu cen základních potravin a energií; od 1. ledna 2012 bude navíc vyšší DPH – vydatný příspěvek k prezidentovu „blahobytu“.

Karel JANIŠ

Česká republika – laboratoř Evropy

S VYNIKAJÍCÍ SPECIALIZACÍ TUNELOVÁNÍ

Žijeme v zemi, která prožívá už třetí tunelování. V souvislosti s privatizací státního majetku v 90. letech proběhlo tunelování MINULOSTI. Údajně zoufale nevykonné a zanedbané hospodářství dokázalo poskytnout dostatek zdrojů k prudkému zbohatnutí celé jedné sociální vrstvy a k přenosu dalšího obrovského bohatství do ciziny. I když se stát zbavil mnohastmiliardového majetku, nijak nezbohatl. Naopak vydal se na cestu rostoucího státního dluhu, jehož základem jsou transformační náklady ve výši 500-600 miliard korun.

Přípravou k tunelování PŘÍTOMNOSTI je období od konce 20. století do voleb v roce 2006. Objevily se návrhy na tzv. modernizaci sociálního státu – šlo o snahu seškrtat údajně příliš rozbujelej systém sociálních dávek. Pokračoval růst ekonomiky a v černých dírách korupce mizely každoročně úctyhodné sumy peněz. Po volbách v roce 2006 firmy a top manažeři byli zbavováni daňové zátěže, která se přesouvá na zaměstnance,

kteří hradí dluhy z první fáze privatizace. Bylo dost voličů, kteří uvěřili pohádce, že líní chudí nás vedou po cestě do Řeka a výsledkem byl vznik vlády Petra Nečase. Schyluje se k zavření procesu tunelování přítomnosti v podobě nového daňového zákona, který bude legalizovat přesun z majitelů firem a horních manažerů na zaměstnance a spotřebitele.

Nastupuje tunelování BUDOUCNOSTI s penězi, které se teprve platit budou. Jde o reformy penzí a péče o zdraví, o redukci stavů policie, krácení rozpočtů na vězeňství, likvidaci úřadů práce. Zbývá rozprodat pár posledních lukrativních podniků. V plném proudu je odčerpávání financí z veřejného sektoru a z dávek sociálně slabým. Zdá se, že lidé si začínají uvědomovat, že právě oni sponzorují tunelování.

Z vystoupení sociologa Jana Kellera na Vratimovském semináři, otisklého v Haló novinách 24. října 2011, vybral a zdůraznil Karel JANIŠ.

Prezident republiky bil na poplach

BRAŇME NAŠE TRADICE PŘED POKROKÁŘI

Na Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi 28. září 2011 vyslovil prezident republiky znepokojení nad tím, jak se stále rychleji rozpadá hodnotový systém, který donedávna charakterizoval a definoval svět, který nazýváme Západem, k němuž patříme. „Pokrokaři“ vedou soustavný útok na naše tradiční hodnoty a ctnosti: vlastenectví je vydáváno za šovinismus, demokratický stát za překonanou instituci, která má být obětována ve prospěch nadstátních uskupení, přirozeně strukturovaná národní společenství jsou erodována politickým tlakem na přijetí multikulturalismu, tradiční rodina je vystavována stále ostřejším útokům módních postojů, které pro vybrané skupiny požadují nejrůznější dosud neexistující privilegia, přijetí života jako úsilí o hledání jeho smyslu, pocit vlastní odpovědnosti za sebe a jiné jsou vystřídávány nárokem absolutního a z vnějšku zaručeného štěstí. Faleš sociálního státu nezaslouženého blahobytu ničí vše tvůrčí a individuální a otupuje talenty, aktivitu a pracovitost, neboť ta se přestává vyplácet. (*Zastávce TRHU BEZ PŘÍVLASTKU se nezapřel, velmi nenápadně zařadil nesouhlas se sociálním státem mezi znepokojující tendence; zapomněl uvést, koho se týká nezasloužený blahobyt!!*)

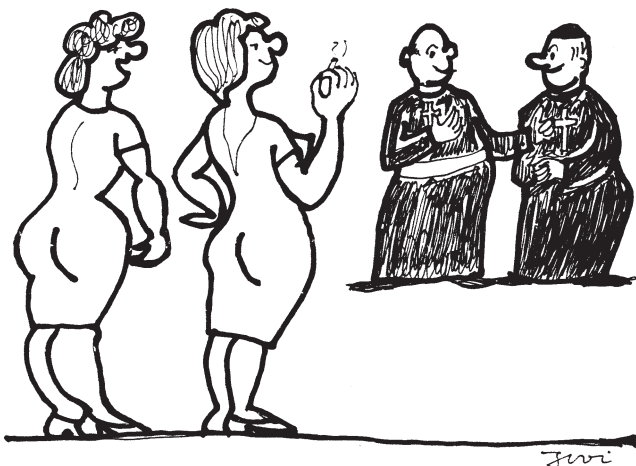
Prezident republiky se vyslovil pro větší a hlasitější uplatnění významné autority církve v debatě celospolečenské, přimluvil se za jasné a zřetelné ANO-ANO, NE-NE ve veřejných sřetech o hodnoty a občanské ctnosti, které jsou ohrožovány falešnými proky takzvaného pokroku a modernismu. Prezident se chtěl veřejně zamyslet nad rizikem, kterému náš tisíciletý český stát aktuálně jako součást křesťanské civilizace čelí.

Arcibiskup Duka obdržel darem výtisk č. 001 a prezident republiky č. 002 českého vydání Bible s ilustracemi Salvadora Dalího. O další 442 výtisky se mohli zajímat sběratelé za 76 900 Kč. Kniha má 900 stran a váží 12 kilogramů a je ukázkou řemeslné zručnosti knihvazačů a zlatníků z německého Esslingenu. Vytištěna byla za pomoci nejmodernějších technologií v Banské Bystrici.

NENECHTE SE OCHOČIT KLAUSEM. Varoval biskupy v Právu 30. září 2011 teolog Tomáš Halík (1948). Uvedl, že prezident republiky politicky zneužil náboženskou slavnost. Před několika lety se rozčiloval nad tím, že ve veřejnoprávní televizi je dán takový prostor bohoslužbě církve, která je něčím na způsob zahrádkářského spolku – tenkrát tam totiž nekázal, pokud by si ovšem církev ochočil, mluvil by o ní medovým jazykem. Dodal, že biskupové by se měli bránit ožívování rakousko-uherské „jednoty

trůnu a oltáře“, která se v minulosti církvi vymstila. Naše církev se opravdu musí rozhodnout, zda bude v duchu austrokatolicismu okuřovat panovníka, který se jí snaží populisticky vlichotit, anebo zda v duchu prorocké tradice bude umět říci lidem typu Václava Klause své statečné NE, byť by tím riskovala ztrátu různých výhod a politických podpor. A podle Tomáše Halíka je křesťanská idea sociálně tržního hospodářství v naprostém protikladu k neoliberalistické ideologii všespasitelného trhu. **Karel JANIŠ**

KNĚŽI A CÍRKEVNÍ PRACOVNÍCI JSOU STÁTEM PLACENI PODLE ZÁKONA PLATNÉHO OD ROKU 1948... A ŽE SE TOHO ZÁKONA DRŽÍ JAKO KLUŠTATA, KDYŽ TENKRÁT TOLK TRPĚLI?

Na téma Princip kapitalismu

Pro zasmání? Nebo spíš k pláči?

Malý synek se ptá, co je to kapitalismus. Tatínek chvíli přemýšlí a pak začne povídat: „Já jsem živitel rodiny, chlapče, já budu KAPITALISTA. Tvoje matka se stará o rodinné finance, budeme jí říkat VLÁDA. My jsme tvoji rodiče, a tak se staráme o tvoje potřeby, tedy budeš LID. Služebná – budeme ji říkat PRACUJÍCÍ TŘÍDA. A tvůj bratříček bude BUDOUCNOST. Přemýšlej o tom a zítra si popovídáme“. Chlapec toho má plnou hlavu a jde spát.

V noci ho probudí pláč bratříčka. Znaleckým okem obhlédne situaci a zří, že dítě je pokakané. Tak se rozhodne, že půjde za maminkou a oznámí jí to. Když přijde do ložnice a slyší jen spokojené odfukování maminky, rozhodne se, že ji nebude budit a jde rovnou za služebnou. Za dveřmi slyší podivný hluk. Nakoukne klíčovou dírkou a vidí tatínka se služebnou, jak si užívají. Protože je zamčeno, rozhodne se nechat to na ráno.

Ráno u snídaně říká: „Tati, myslím, že už chápu politický koncept kapitalismu“. Tatínek potěšen vzhledne a říká, ať mu hned poví, že když tak ho opraví.

„Takže KAPITALISTA spokojeně ojebává PRACUJÍCÍ TŘÍDU, zatímco VLÁDA spí a mínění LIDU je ignorováno, BUDOUCNOST je úplně posraná.“

Pozn.: Tento text byl již jako jeden z nevyčerpatelných zdrojů internetu v Echu č. 18 z 18. října 2001. Aktuálnost textu je zřejmá – jen s tím rozdílem, že naše skutečná koaliční VLÁDA nespí, ale ve dne v noci „reformuje“.

Karel JANIŠ

Zcela zásadní a výjimečný význam má ve sborníku stať novináře, fejetonisty a publicisty Jaroslava Štěpaníka *Zmizelé listy*. Jde o přehled časopisů a deníků od jejich počátků po dnešní dobu. Nejprve připomíná první časopisy Týdeník (1848-9), Moravské noviny (1848-1872), Moravské národní listy /Moravské národní noviny (1849-1852)/, Moravskoslezskou revui (1905-1923) i první vědecký časopis Moravy Matice moravská. Vychází od roku 1869 dodnes a vydává ho organizace stejného názvu, která se věnuje minulosti Moravy i v knižních publikacích.

Za významné pro žurnalistiku považuje Lidové noviny, které v roce 1893 založil právník a politik Adolf Stránský a v roce 1920 byly v Praze a v dalších městech otevřeny filiální redakce. Získaly si oblibu vysokou úrovní a pestrým obsahem. Za 1. republiky vycházely časopisy Host, Pásmo, Index, Horizont a Měsíc.

Po roce 1945 se čtenářům vrátily na krátkou dobu válkou přerušené časopisy Kolo Družstva Moravského kola spisovatelů, Akord, Blok. V letech 1954-1970 vycházel významný kulturní a literární časopis Host do domu a v letech 1968-9 obnovený Index, krátce i Moravská Orlice se snahami obnovit zemskou samosprávu.

V 80. letech připomíná autor vycházející časopis Veronica. Za pozoruhodný počín považuje ROK - revui otevřené kultury, který vyšel jako příloha Zpravodaje Národního výboru města Brna, vyšlo též několik čísel pestrého magazínu Moravy.

Autor uvádí, že po listopadu 1989 vtrhla do redakcí technologická revoluce, počítače a moderní kancelářská technika, mizely psací stroje a dálnopisy. Brno mělo řadu regionálních redakcí Rudého práva (dnes Právo), Mladé fronty (MF Dnes), Obrany lidu, Práce, Zemědělských novin, Lidové demokracie a Svobodného slova, vycházela Rovnost (od roku 1885 stále vycházející) a Brněnský večerník, dále časopisy Opus Musicum, Věda a život, krátkou dobu Moravské noviny, Metropolitan, Denní telegraf, Český deník. Změny pokračovaly - v roce 2001 byla Rovnost sloučena se Dnem a v roce 2006 fúzovaly regionální listy v republice pod značkou Deník, přičemž brněnský má zatím v záhlaví původní název Rovnost. Zanikl Brněnský večerník, v roce 1994 Lidová demokracie, v roce 1998 Svobodné slovo, v roce 1991 Věda a život, významný popularizátor vědy. Snahy zaplnit bílé místo Brna měly krátká trvání: Poledník 16°35' (1996), Večerní Brno (2003), Brno magazin, později

Brněnský týdeník (2005-8), Rok (1989-1993), Bariéry (1996-2003), Konec konců (2004-2008) - chyběl i čtenářský zájem. Dost dlouho vycházela Revue Proglas (1990-2002).

Na slavné předchůdce navázal literární časopis Host, vycházejí časopisy Rozrazil, Romano hangos, Toplife, Brno Business, informace přináší Brněnský metropolitan vydávaný Magistrátem města Brna a Listy jižní Moravy Jihomoravského kraje, víc než 50 let vychází KAM, v němž kromě informací o programech kin, divadel, o konání koncertů, výstav, přednášek je i příloha se snahou přiblížit kulturní i literární dění ve městě. Kromě bulváru existují u nás čtyři deníky s centrálními redakcemi v Praze - Hospodářské noviny, Lidové noviny, MF Dnes, Právo s filiálními redakcemi v Brně. Mezera po Brněnském večerníku se nezaplnila a Brno by potřebovalo časopis, který by informoval o dění v kultuře a zval občany i návštěvníky Brna i kraje k návštěvě zajímavých akcí a pořadů.

Jaroslav Štěpaník uvedl časopisy a deníky, které vycházely, i s údaji o jejich začátcích a zániku. Avšak mezi deníky s centrální dnešní redakcí v Praze neuvedl redakci Haló novin. Tento deník chybí i v přehledu tisku v televizním a rozhlasovém vysílání.

OD GOLLA PO MAGORA

Jde o knižní vydání seriálu, který vycházel v týdeníku Respekt od dubna 2009 do července 2010 o 61 osobnostech, které ve 20. století ovlivnily naši společnost nějakou zásadní myšlenkou a dokázaly nás udržet v rytmu světového myšlení. U každé z nich jsou pod celostránkovou fotografií uvedeny údaje o tom, kdy se odvíjel jejich život, v jaké oblasti vědy a kultury je nacházíme a následuje rozbor jejich působení v této oblasti.

Autorem je Pavel Kosatík (rodák z Boskovic v roce 1962), který již vydal několik knih o osobnostech 20. století, např. o Ferdinandu Peroutkovi, Janu Masarykovi, Jaroslavu Preissovi, o manželkách našich prezidentů.

V knize Česká inteligence uvádí Pavel Kosatík například mezi filozofy a sociology především T. G. Masaryka, dále jsou tu František Krejčí, František Drtina, Emanuel Rádl, Inocenc František Bláha, Emanuel Chalupný, J. L.

Fischer, Jan Patočka, Milan Machovec, Ivan Sviták, Karel Kosík, Egon Bondy, Milan Šimečka, ze žijících Jiřina Šiklová a další.

Z historiků jsou tu Jaroslav Goll, Josef Pekař, Josef Šusta, Kamil Krofta, Zdeněk Nejedlý, Jan Slavík, Zdeněk Kalista.

Ze spisovatelů S. K. Neumann, Jaroslav Durych, Jakub Deml, Karel Čapek, ze žijících Ludvík Vaculík a Milan Kundera.

Jsou tu literární vědci F. X. Šalda, Arne Novák, Albert Pražák, Jan Mukařovský, Bedřich Václavěk, Bedřich Fučík, Václav Černý, Jindřich Chalupěcký.

Z estetiků jsou tu Otakar Hostinský, Karel Teige, Jiří Kolář a Ivan Martin Jirous, zvaný Magor.

Najdeme tu i lékaře Františka Mareše, ekonomy Josefa Macka a Otu Šika, ústavního právníka Františka Weyra, teology J. L. Hromádku a Silvestra M. Breita, bojovníci za práva

žen Františku Plamínkovou a dramatika Václava Havla, jehož fotografie je na předním obalu publikace.

Mezi osobnostmi chybí především sociolog, politik a státník, jeden ze zakladatelů samostatného Československa Edvard Beneš, dlouholetý ministr zahraničí a po abdikaci T. G. Masaryka prezident republiky. Asi se nějak Pavlu Kosatíkovi nezdálo, že by Edvard Beneš patřil mezi osobnosti, které pronesly a ovlivnily naši společnost nějakou zásadní myšlenkou. Je asi zbytečné připomenout vzpomínkové publikace Edvarda Beneše na 1. a 2. světovou válku, aktuálnost jeho myšlenek o politickém stranictví z let 1912 i 1946 i varování před snahami revidovat výsledky 2. světové války.

Kniha Pavla Kosatíka si i přes tuto vážnou výhradu zaslouží pozornost. Vybízí čtenáře k vyhledání dalších informací o osobnostech i k četbě knih, které ti, o nichž P. Kosatík píše, kdysi vydali.

Karel JANIŠ

DISKUTUJEME PŘED SJEZDEM KSČM

Socialismus pro 21. století

O tomto dokumentu, který ÚV KSČM předložil pro diskusi na výročních členských schůzích, okresních a krajských konferencích KSČM, hovořili na diskusním čtvrtku 20. října 2011 předseda Klubu společenských věd Lubomír Vacek a exposlanec Václav Exner, kteří připravě a předloženému znění dokumentu věnovali desítky, ne-li stovky hodin. Základní impuls ke zpracování dokumentu dal VI. sjezd KSČM, který definoval základní koncepci socialismu. Objevily se názory, proč psát o socialismu, vždyť na to nemáme sil. Miroslav Formánek zpracoval hodnotící materiál o 380 stranách. Existuje též alternativní materiál, který většina pracovního kolektivu z různých vědních oborů nepřijala.

Výsledkem několikaleté usilovné práce asi 30 odborníků je 19 stránkový dokument, který máme nyní k dispozici a KSČM ho předložila i mezinárodnímu komunistickému hnutí. Jde o představu o budoucím socialismu. Byly zhodnoceny i zkušenosti našeho socialismu se snahou poukázat na negativní jevy. Avšak celkové hodnocení naší minulosti stále chybí, i když existují dílčí studie a hodnocení určitých významných osobností a událostí – nedávno vyšla velmi potřebná publikace o přeřazení zasedání MNV v Babicích a o likvidaci představitelů MNV a KSČ v obci.

Lubomír Vacek a Václav Exner odpověděli na dotazy, které zazněly z úst účastníků diskusního čtvrtku. Velká po-

zornost v nich byla věnována zejména způsobům seznámení stranické i další veřejnosti se všemi předsjezdovými dokumenty KSČM, jak získávat mladou generaci pro politiku KSČM i prostřednictvím myšlenek obsažených v dokumentu Socialismus v 21. století.

Diskutující se též zabývali problémem, jak dojít k socialismu v situaci, kdy ČR je členskou zemí NATO a Evropské unie. Zdůraznili neocenitelnou úlohu internetu z řady dalších moderních prostředků komunikace se spoluobčany. Pohledy do zákulisí přípravy i výsledného znění významného předsjezdového dokumentu KSČM byly pro nás zajímavé a užitečné – diskusní čtvrtek splnil svůj účel zásluhou obou pražských referujících.

Karel JANIŠ

Přispívají do diskuse Před VIII. sjezdem KSČM

MARX SE VRACÍ? To je titlek článku Karla Steigerwalda v Mladé frontě Dnes ze 17. října 2011. Konstatuje, že krize finanční i hospodářská a dluhy státních rozpočtů ve většině demokratických států jsou události, které vyvolávají v myslitelích otázku: Propukla už krize kapitalismu? Měl Karel Marx pravdu a vrací se na politické jeviště? Do debaty o konci kapitalismu se čile zapojili naši komunisti, připravili si odborný elaborát ... skládá se z líbezných všeobecných řečí, do kterých jsou zabaleny staré komunistické postupy ... Marxem se ohánějí opatrně ... je to jako v pohádkách: běží odvěký zápas bohatých a mocných s chudými a slabými. A těm slabým nabízejí komunisti pomocnou ruku – a kdo se topí, nehledí podle znalce Marxe Ransdorfa na to, kdo mu podává pomocnou ruku.

Pokud podle autora článku společnost u nás a i v těch 82 zemích, v nichž proběhly 15. října demonstrace proti hamižnosti finančníků, bankéřů a politiků, Ransdorfovu pomocnou ruku přijme a vydá se naznačeným směrem, nic pěkného ji čekat nebude. Levice pod záštitou Marxe nabízí, že řídit hospodářství a rozdělovat nadhodnotu budou rozumné vlády, což prý již dělají dnešní vlády, když z politických důvodů zasahují do hospodářství ... Demonstranti, kteří se bouří proti hamižnosti, by měli pohlédnout sami na sebe: kdo nutí vlády k mamutím veřejným výdajům a dluhům? Kdo volí politiky, kteří tvrdí, že na to všechno mají občané nárok a právo? Kdo vyvíjí tlak na vlády, aby ze sociální sítě dělaly dokonalý korupční nástroj? Důchodci, když nás zvolíte, dáme vám tisíc korun – to je nepatrný příklad ... Z ČAROVNÉ DEMAGOGIE „SOCIÁLNÍHO STÁTU“ JE JEDINÉ VÝCHODISKO: VŠEOBECNÝ KRACH. Na onen krach se nadšeně těší neomarxisté, aby tu politickou korupci voličů zavedli v totální rozsahu. Najde se politik, který řekne: Zadlužujete sebe i vládu? Žijete na úrovni, na niž jste si nevydělali a kterou nezaplátíte ... OŽIVOVAT MARXISMUS JE NESMYSLNÉ, stačí zavést pořádek do politické korupce. Politici se jí chlubí: zvýšili jsme důchody, přidali jsme dětem, neřeknou: v kase je mínus tisíc miliard.

Karel Steigerwald v Mladé frontě Dnes 21. října uvádí, že za uvedené názory sklídl hněv, a proto píše a k tématu se vrací. Zoufalí občané správně vypočítávali, CO VLÁDY NAPÁCHALY,

CO SE KOUPILO DRAZE, KDE SE UKRADLY A PROPLÝTVALY MILIARDY A ŽE HNĚV DÁ ZAS ZRODIT SOCIALISMU. A jak Steigerwald argumentuje? Prý za Lenina a Hitlera si může každý sám, ty hnusné a násilné režimy nepadaly z nebes jako mor, neschopné demokratické vlády jim chystaly půdu. Demokracie není nic trvalého, je to ustavičné udržování, zvelebování, resuscitování i ustavičné poškozování, demontáž, k čemuž je u nás dost sil: ZLODĚJŮ, PODVODNÍKŮ, KORUPČNÍKŮ A VEJTAHŮ, DOST NESCHOPNÝCH POLITIKŮ, TLUČHUBŮ, CHVASTOUNŮ A VYSOKÝCH ČINITELŮ ... pro které je svoboda jen svobodou lupičů ... každý z této chásky zvedá zoufalství, ponížení a beznadějí lidí, zvedá šanci pro příští drazce, kteří vykradou celý stát, přivlastní si ho, jako ho kdysi měli v pülce Evropy komunisti či nacionální socialisti v Německu. A takové hlasy se zvedají, nejen u nás, i v Evropě, i za mořem. V podstatě říkají: Svoboda se neosvědčila, trh je překonán, což je právě ta vzteká cesta do ubohosti a úpadku. (Takže neprotestovat proti těm zlodějům, podvodníkům, tlučhubům, jak je charakterizoval??)

ROZHOŘČENÍ NECHTĚJÍ REVOLUCI. ZATÍM. Uvedl již v titulku článku v Právu 21. října 2011 politolog Jiří Pehe (1955). Píše, že většina demonstrujících nevolá po zničení trhu, masivním znárodnění, vládě silné ruky a podobných opatřeních, která jim podsouvají ti, kteří straší ožíváním duchů marxismu (viz články Karla Steigerwalda). Převážně volají jen po rovnoměrnější distribuci bohatství, přísnější regulaci finančních trhů a vysvobození demokracie z moci peněz a systémové korupce. Chápu, že nadešla doba dát státní finance do pořádku, méně chápou, proč po krizi v roce 2008 nadále bohatnou bohatí, zatímco ti ostatní chudnou. V podstatě žádají „kapitalismus s lidskou tváří“ a aby se „ztracená vláda věcí jeho zpět k lidu navrátila“. Pokud politici západních demokracií umírněné požadavky demonstrujících nevslyší, existuje velký POTENCIÁL PRO POMĚRNĚ NIČIVOU VLNU ANTIKAPITALISTICKÉHO Hnutí, která by mohla spláchnout i liberální demokracii.

V obou textech zdůrazňují to nejdůležitější. Pehe hodnotí situaci realisticky, Steigerwalda obchází „strašidlo komunismu“, a tak zakrývá negativa, o kterých mu psali čtenáři jeho článku ze 17. října.

Karel JANIŠ

DISKUTUJEME PŘED SJEZDEM KSČM

K postavení inteligence dnes (nad dokumentem „Socialismus v 21. století“)

Před blížícím se VIII. sjezdem strany je žádoucí diskutovat o připravených dokumentech, jde o problematiku vysoce aktuální a důležitou. Jedním dříve neužívaným termínem, který tu je používán, je termín *kognitariát* a v souvislosti s ním se pracuje s novým pojmem *prekariát*. Mnozí z nás se ptají, co to je a proč teprve teď se tyto skutečnosti takto pojmenovávají.

Nejsou to termíny nové. Objevují se už v Marxově Kapitálu a dalších, i nemarxistických publikacích. Jedním z důvodů jejich neužívání v období 1945-1990 byl zjednodušující pohled na sociální skutečnost, částečně ovlivněný povrchním studiem Lenina i Stalina a zastaralou interpretací zvláště Leninových názorů na postavení inteligence. Proto je nutné vysvětlení.

Před více než 100 lety, kdy v Rusku vznikla SDDSR, byla tam inteligence nepočtená, lid byl vesměs negramotný a těch málo, kteří měli vysokoškolské vzdělání, často na zahraničních školách, byli buď státní či veřejní zaměstnanci (soudci, učitelé, kněží) nebo osoby samostatně výdělečně činné (lékaři, advokáti); jen málo vzdělanců, většinou šlo o inženýry, bylo zaměstnáno u soukromých např. fabrikantů. A protože jich bylo málo a získat vzdělání se podařilo jen dětem z bohatších rodin, bylo postavení inteligence ostře odlišné od postavení většinou méně kvalifikovaných dělníků a samozřejmě mužiků. Málokdo si uvědomoval potřebu chodit „v narod“ (narodnici to dělali spíš pro osobní zviditelnění a často nevhodnou formou) a asi jen Lenin s nejbližšími spolupracovníky správně pochopili vztah mezi postavením nevzdělané většiny a úlohou inteligence. Proto nepovažovali (lépe placenou) inteligenci za součást dělnické třídy a vůbec ne za proletariát. I u nás se rozšířilo chápání, že proletář chodí otrhaný, bydlí v rozpadávající se chatrči, nemá dost peněz na jídlo, a proto umírá na podvýživu, lékařská péče je mu špatně dostupná a kultura také. To odpovídalo poměrům v 19. století v Rusku, západní Evropě i jinde.

Jenže během 20. století se pomalu, ale jistě poměry měnily. V kapitalistických státech se zvyšoval počet příslušníků dělnické aristokracie, protože s rozvojem techniky bylo potřeba např. řidičů hromadné dopravy, jeřábníků, opravářů složitých mechanismů a dalších profesí, kde se pracuje tělesně a současně duševně a kde je minimálně středoškolské vzdělání nezbytné, přitom postavení těchto zaměstnanců odpovídá postavení dělníků, pracuje se za mzdu. A i když jsou mzdy kvalifikovaných podstatně vyšší než odměny za práce nekvalifikované, jsou tito pracovníci také vykořisťováni, protože zaměstnavatel jim odebírá jím vytvořenou nadhodnotu. Na druhé straně existují většinou nekvalifikované profese, např. uklízečky, které svou činností žádnou nadhodnotu nevytvářejí, ale společnost se bez nich obejít nemůže. Čeští občané, kteří chodili do školy před rokem 1989 a četli Olbrachtovu Annu proletářku jako povinnou četbu, nevědí, že hlavní hrdinka tohoto románu ve světle definice proletariátu v Komunistickém manifestu k proletariátu nepatří, protože byla služkou v domácnosti fabrikanta; byla sice vykořisťována, ale nepodílela se na výrobním procesu. Proletář tedy není ten, kdo trpí bídou (to je znak doprovodný, nikoli podstatný; existují i lidé, kteří se do bídy dostanou proto, že se práci vyhýbají), ale ten, komu je část jím vytvořené nadhodnoty odnímána. Je-li v tomto postavení vysoce kvalifikovaný námezdní pracovník, je placen

samozřejmě dobře, proto jeho vědomí vlastního postavení je jiné než vědomí špatně placeného pracovníka nekvalifikovaného (může si dovolit luxus, má-li na to), ale ve smyslu marxistického učení zůstává proletářem.

Kdo je tedy za dnešního rozvoje techniky příslušníkem dělnické třídy a kdo jím není? Dogmatické chápání Lenina, odpovídající poměrům před více než 100 lety hlavně v carském Rusku, už dávno neodpovídá současným poměrům u nás i jinde a jeho používání zejména po roce 1968 zvláště při posuzování toho, kdo do komunistické strany patří a kdo ne, je neudržitelné. Navíc od devadesátých let 20. století roste počet lidí, kteří pracují jako „osoby samostatně výdělečně činné“, tedy formálně „živnostníků“, ve skutečnosti však vykořisťovaných ještě více než námezdní pracovníci, protože nemají existenční jistotu, jsou špatně pojištěni a při neznalosti právních předpisů se mohou stát obětí podvodníků a vycitralých právníků. I tyto lidi je potřeba chápat jako příslušníky vykořisťované třídy, i když si právě oni zpravidla neuvědomují, že komunisté jsou ve společnosti od toho, aby hájili jejich zájmy.

Aby setrvávání při tradičním pojmosloví nebránilo správně pochopit postavení všech příslušníků dnes vykořisťované většiny společnosti, byly využity dva pojmy většině návštěvníků neznámé. **Pojem kognitariát** (od slovesa s významem „znát“, jehož trpné přičestí zní latinsky *cognitum*, c vyslov k) znamená tu část proletariátu, která vykonává vysoce kvalifikovanou práci, jejíž úspěšnost nelze regulovat příkazy a donucováním; takový pracovník musí sám porozumět situaci, kdy je nutno změnit pracovní postup a na čem všem to závisí. Ke kognitariátu patří jak ti, kteří se v této práci namáhají tělesně, např. montéři televizních antén, tak ti, kteří pracují více duševně, např. počítačová odborníci; podstatným znakem příslušníka kognitariátu je, že pracuje námezdně, čímž je postaven na roveň dělníkovi.

Pojem prekariát (od latinského *precarium* - „to, co je vyžebřáno, co je získáno z milosti“, tedy „nejistý příjem“) se používá k pojmenování té skupiny pracujících, kteří nemají existenční jistotu příslušející lidem v pracovním poměru, tj. jsou najímáni jen na splnění jednorázového úkolu a pak případně dalšího nebo i žádného. Často jde o práci podřadnou, ale někdy i o činnost vysoce kvalifikovanou. Prekariát je četný zvláště na americkém kontinentě, jeho výhodou je pružnost ve vztahu zaměstnance k zaměstnavateli, nevýhodou je sociální situace pracovníka a zvláště jeho rodiny v době, kdy za krize se možnosti uplatnění snižují.

Prekariát tvoří čím dál víc i příslušníci inteligence - a to je špatně, protože hodnota jejich práce je tím nepatříčně snižována. Proto dnes platí, že postavení inteligence se čím dál tím víc blíží postavení manuálně pracujících. Nelze tedy inteligenci vyřazovat z řad dělnické třídy, odtud nutnost změnit pojmosloví.

Vladimír ŠAUR

**S LIDMI
PRO LIDI**

○ **ABYCHOM MĚLI HEZČÍ JAZYK. NOVÁ ČEŠTINA.** Jde o název článku v Mladé frontě Dnes ze 4. srpna 2011, v němž je uvedeno, že Češi tento výraz běžně používají, a právě proto bude možná brzy spisovný. Základní obměna českého jazyka probíhá jednou za 20 let – poslední „aktualizace“ Pravidel českého pravopisu byla v roce 1995. Podle ředitele Ústavu pro český jazyk Akademie věd Karla Olivy nehrozí, že by výraz „abychom“ se stal spisovným letos nebo příští rok, ale do budoucna se s ním počítá. V Ústavu mají elektronické zdroje, jimiž objektivně sledují, jak se jazyk a jednotlivá slova chovají a rozhodování probíhá v jazykové poradně v oddělení jazykové kultury na základě shody. Pokud se nedohodnou, jdou znovu zjišťovat fakta. Vlna převzatých výrazů probíhala již několikrát. V 19. století ovlivnila náš jazyk němčina, v meziválečném období to byla ruština a nyní ve spojení s globalizací je to angličtina – světový jazyk číslo jedna. V oblasti ekonomie a výpočetní techniky souboj s angličtinou čeština už prohrála. Jak uvádí Jiří Trávníček z Ústavu pro českou literaturu, bylo by dobré pěstovat angličtinu jako jazyk ve všech možných oblastech. V našich médiích však pokračuje příliv výrazů pro mnoho posluchačů těžko nebo vůbec nesrozumitelných – ZABUKOVAT - zamluvit si, VYGOGLOVAT - najít na internetu, VYTUNIT - vyladit, vylepšit, SURFOVAT - projíždět zprávy a informace na internetu, CHATOVAT - povídat si s někým na internetu (a nikoliv v chatě s přítelem nebo s milenkou).

Je možné podle uvedeného článku, že i některé další výrazy budou možná spisovné: WEBHOSTING - služba, která zajistí zákazníkovi prezentaci na internetu, WEBOVÝ - je na internetové stránce, OZONIZACE - přeměna kyslíku na ozón, VYTUNELOVAT - podvodem připravit o finance, VAXOVAT - hloubkově čistit koberec, VIRTUALIZACE - ukázka něčeho, VYKOMUNIKOVAT - komunikovat s někým a na něčem se dohodnout, VYAUTOVAT nebo VYOUTOVAT SE - vyřadit někoho nebo sebe, ENTERTAINMENT - zábavní průmysl, ODKOMENTOVAT - doprovodit sportovní zápas nebo nějakou situaci komentářem, ODPREZENTOVAT - dokonavá verze slovesa prezentovat, PROSKENOVAT - prosvítit skenerem skrz naskrz, DÉMONIZACE - činit někoho nebo něco nebezpeč-

ným, HOMEWORKING - práce z domova, PODFINANCOVAT - dát na něco méně financí, než je třeba.

Oldřich Danda a Jan Rovenský v Právu 4. srpna 2011 uvedli, že málokdo se chová ke svému pracovnímu nástroji TAK MACEŠSKY jako POLITICI K RODNÉ ŘEČI – brzy si osvojí fráze a klišé, naučí se v mnoha větech nic neříci (*proto si občas Karel z Černína dá „šlofika“*), čím dál víc je možno slyšet v češtině slova zcela nová a málokdy mají šťastnou ruku. Nejčastěji ke slovům z angličtiny přidávají českou předponu. Martin Bursík své návrhy VYDESIGNOVAT. Vít Bárta své názory rád INZERUJE, Lenka Andřusová za VeVerky redaktora Práva ODDELEGOVALA na svého kolegu a Karolína Peake uvedla, že zdravotní reformu je

STŘÍPKY JAZYKOVÉ

třeba VYKOMUNIKOVAT i s širokou lékařskou veřejností. Petr Gazdík za TOP 09 přiznal, že na jednáních koalice musejí někteří členové K9 EDUKOVAT jiné členy. Kandidát TOP 09 na pražského primátora Zdeněk Tůma se ohradil proti tvrzení, že po pražských volbách nebyli ochotní NEGOCIOVAT. Alexandr Vondra hovořil o sekání chapadel korupční chobotnici jako o politickém STATEMENTU - místo českého výrazu stanovisko nebo prohlášení. Poslanec Boris Štátný vyslovil názor, že v průběhu legislativního procesu bude možno VYNEGOCIOVAT jeho přijetí v podobě, která by způsobila zlepšení v této problematice. Prezident republiky často překvapuje užitím nezvyklých SLŮVEK a VĚTIČEK - volební prohru ODS v roce 2002 označil výrazem NEVÝHRA a při cestě do Austrálie pil americkou NEKÁVU.

Politici používají též floskule DOVEDU SI PŘEDSTAVIT, jednání JSOU O NĚČEM, o problému je třeba se ZAČÍT BAVIT OD ZAČÁTKU ... Aby zastřeli závažnost problému, použijí cizí slova – české vyvedení financí z důchodového účtu soukromým penzijním fondům uvádějí výrazem OPT-OUT, za OPTIMALIZACÍ lůžkové péče se skrývá seškrtání počtu lůžek. Užívají i další PERLY: PROHLASOVAT, ROZDISKUTOVAT, DĚLIT MESSAGE, DOSÁHNOUT DEALU ...

○ **CHRÁM, TVRZ, ALE I ŽUMPA.** Je titul obsáhlé úvahy v Katolickém týdeníku č. 32 z 2. srpna 2011. Její autor, náš významný sociolog Miloslav Petrušek

(1936), takto charakterizuje náš jazyk: je v něm cosi posvátného a je pro jeho nositele i útočištěm ve chvílích ohrožení; ale i v našem jazyce je něco „tam dole“ – vždy se mluvilo „sprostě“, existovala „lidová sproutoluva“. Ale současně platila určitá tabu, kam vulgarismus neměl přístup: škola, úřad, většinou i rodina, dále „mezni události“ poznamenávající náš život: křest, svatba, pohřeb i taneční hodiny či maturita. Podle autora je jazyk převelikým darem – můžeme myslet o minulosti i o budoucnosti ... ale je taky nástroj, který nám umožňuje lhát ... Ale lež není jenom slovo, lež je i čin, provází ji úskok, machinace, podvod, vše to, čemu říkáme korupce ... Žijeme ve společnosti, v níž se lež či alespoň zakrývání skutečného stavu věci – pravdy – stalo téměř životní normou: nikoho nepřekvapuje, že se lže na všech úrovních našeho občanského života ... kolik podvodů a lží zůstalo neodhaleno, zakamuflováno, přikryto závojem partajnického mlčení ... To není úpadek jazyka, to je úpadek mravů ... Autora nejvíc bolí mezilidská jazyková komunikace ... dramatický rozmach vulgarismů ... zasahuje téměř všechny sociální vrstvy ... vycpávková slova z řad domácího zvířectva stejně jako slova, která se týkají tělesného obcování a osob, které je za úplatu provozují ... používají se běžně v tramvaji, ve vlaku, na ulici i doma ... používají je obě pohlaví, vysokoškolačky mluví mezi sebou jako za 1. republiky kopáči po sedmém pivu ... dívky, mladé ženy a maminky ... se přizpůsobily svým partnerům, a tím onen pokleslý jazyk přestal být CHRÁMEM A TVRZÍ a postupně se proměnil v ŽUMPU. Autor uvádí, že od vulgarizace mezilidské komunikace dojdeme i ke zhroutilí mezilidských vztahů a jejich vulgarizaci ... od slovního útoku k násilnické agresi při šikaně ve škole a od urážek k fyzickému napadení partnera v rodině ... také holocaust začínal slovy a po lidské degradaci přišel koncentrační tábor. M. Petrušek v závěru úvahy poznamenal, že jazyk každého národa zušlechtovala a národní vědomí spoluvytvářela poezie i literatura ... nádherný jazyk české poezie a prózy byl přelit vědrem vulgarismů ... měli bychom si svůj jazyk zachovat jako CHRÁM A TVRZ a neměli bychom jej nechat znečistit čmáranicemi jazykových graffitistů, pokud již není pozdě. – *Jde o výstižnou charakteristiku změn v našem mateřském jazyce po listopadu 1989.* **kj**

ANEB CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V LISTOPADU A PROSINCI

Janáčkovovo divadlo uvede v premiéře (18. XI.) jeden z nejslavnějších baletů 19. století klasický repertoárový kus Giselle. Autor předlohy německý básník Heinrich Heine vytvořil příběh o dívkách, které ze zrazené lásky umřely ještě před svatbou a nyní nemohou nalézt v hrobě klid. Chopil se ho Théophile Gautier, velkým teoretik romantického divadla a melodickou hudbu vytvořil Adolphe Charles Adam. Vděčný titul obvykle uváděný na konci roku je Louskáček v provedení (27. XI.) St. Petersburg-festivalu balletu.

V Mahenově divadle v obnovené premiéře (14. XII.) uvidí malý divák divadelní úpravu Vernova románu 800 mil po Amazonce z pera Arnošta Goldfilama nazvanou Tajemství pralesa. Jde jak tvrdí autor úpravy a režisér o rodinný titul. Je otázka zda výrazové prostředky inscenace např. boj s chobotnicí nepůsobí na malého diváka odchovaného videomédií spíše komicky.

Městské divadlo na Činoherní scéně premiéruje (17. XII.) Shakespearovu komedii Zkrocení zlé ženy. Bude zajímavé, jak režisér Stano Slovák inscenaci pojme už vzhledem k téměř nekonečné řadě interpretací včetně filmového zpracování s věhlasnou dvojicí Richard Burton a Elizabeth Taylorová. Překladatel Jiří Josek uvádí: „Právě zde se Shakespeare projevuje jako mistr svého řemesla, když dokonale spojil různorodé motivy i rozličné stavební prvky hry v harmonický celek, a tak pro nás nasvěcuje její téma objevně a aktuálně i přes propast více než čtyř staletí.“ Není divu, jedná se o stále aktuální boj pohlaví.

Divadlo Bolka Polívky a agentura ProART uvádí v evropské premiéře (22. XI.) v choreografii Martina Dvořáka balet Beethoven-Tolstoj-Janáček: Kreutzerova sonata. Choreograf si vybral hudební a literární předlohu L. van Beethovena, L. N. Tolstoj a L. Janáčka. Všechny tyto tři umělce působící v odlišných časových údobích spojila jedna látka, zpracovaná jako tři nezávislá díla – Kreutzerova sonáta. Snahou choreografa je zpracovat je třemi odlišnými choreografickými postupy, ale přesto je spojit v jeden tanečně-divadelní celek. Světová premiéra Kreutzerovy sonáty se konala na Novém Zélandu. Rapa Nui se jmenuje komponovaný večer (12. XII.) skládající se ze tří vzájemně propojených částí. Hlavním programem je vystoupení domorodých tanečníků z Velikonočního ostrova Rapa Nui. Prostřednictvím bojového tance Hoko, přiblíží místní kulturu, zvyky a obyčej. Na tuto část programu plynule naváže přednáška dobrodruha a horelezce Rudolfa Švaříčka. Vzhledem k dějinám ostrovního etnika by se odborníkům mělo ponechat hodnocení do jaké míry se jedná o autentický kulturní projev.

Divadlo Husa na provázku uvádí (19. XI.) hru své režisérské legendy Evy Tálské o kmenové herečce divadla Aleně Ambrové, Jedná se o posmrtný pohled na hereckou postavu, která celý život obětovala divadlu. Jde o epilog k projektu Jirka Kniha hledá autora, ve kterém 7+1 předních českých režisérů inscenuje 7+1 současných českých textů. Tatínek na neděli je pohádka Gabriely Štefanové ze série autorských pohádek pro děti v rámci cyklu hravých inscenací. Dva klauni povedou (20. XI.) děti za pokladem a nakonec bude limonáda a výtvarná dílna s výrobou mořské fauny z papíru barevného, krepového, kartónového, techniku mačkání, stříhání a lepení.

Divadlo u stolu uvádí (15. XI.) Dostojevského Bratry Karamazovy pod názvem Legenda o velkém inkvizitoru v režii a adaptaci Františka Derflera. Jde o předstupeň k inscenaci Bratrů Karamazovových v některé z příštích sezón.

HaDivadlo uvádí (17. X.) hru Jana Havliceho v režii Jiřího Honzicka Be happy. Jde o první část věty Everybody want's to be happy – Každý chce být šťastný. Naše vyšší střední vrstva bojuje o štěstí osobní, samozřejmě propojené se zajištěním na požadované úrovni a sladkým životem.

Divadelní studio V reprizuje (26. XI.) komedii dramatika Michaela Frayna Za scénou v režii Hany Řehulkové. Pojednává

o těžkém hereckém chleběčku, ale i tom jak je to velká legrace. Renomovaný autor divadlo důvěrně zná, sám překládá Čechova, a tak dokáže do humorného děje zapojit i soucit s tvrdým hereckým životem.

Divadlo Polárka premiéruje (26. XI.) v přepisu a režii Konráda Popela Dobrodružství piráta Kolíska podle knihy Václava Čtvrtka. Jde o třetí inscenaci Čtvrtkovy knihy po Pohádkových trampotách kominíka Valenty a Loupežníku Rumcajsovi. Poetiku Čtvrtkových knih, plnou jemných nonsensů, smyslu pro humor a fantazie, ocenilo několik generací dětských diváků a posluchačů televizních i rozhlasových večerníků.

Brněnská Filharmonie uvede (6. XII.) v Besedním domě předvánoční hudbu pražských kostelů. Staré mistry uvede soubor Collegium Marianum se sólisty. Agentura Appassionata pokračuje ve své exkluzivní dramaturgii koncertem souboru specializovaného na hudbu uplynulých staletí Ensemble Damian. V katedrále na Petrově provedou (28. XII.) v jevištní úpravě v dobových kostýmech nejpůsobivější skladby mistrů baroka.

Kino Art uvádí (17. - 20. XI.) festival Severský filmový podzim. Pro pamětníky bude (17. XI.) atraktivní Ballingův Qivitoq z roku 1956, kdy dánská veřejnost objevovala Eskymáky, jejich těžký život a labilní závislost na drsné severské přírodě. Útěk (19. XI.) Kathrin Windfeldové řeší problém terorizmu a podíl viny teroristy hledajícího azyl v Dánsku. Festival francouzských filmů (24. - 30. XI.) uvede (24. XI.) nejnovější film Le Havre, kultovního finského režiséra, kritika euroamerické civilizace, Aki Kaurismäkiho. Hrdina, intelektuál a spisovatel bez uplatnění se žije ve francouzském přístavu, jako čistič bot. Nevěstinec (25. XI.) Bertranda Bonella vychází ze sociologické studie o situaci ve francouzských nevěstincích na přelomu 19. a 20. století. Bude zajímavé porovnat film s řadou titulů francouzské beletrie věnované tomuto tématu.

Kino Scala i když končí na konci kalendářního roku, uvádí stále atraktivní program. Černá Venuše (17. - 20. XI.) je skutečný příběh černé Afričanky z roku 1815, jejíž nahé tělo sloužilo jako atrakce prudérní viktoriánské společnosti v Londýně, stejně tak i v Paříži, kde však sloužilo i antropologickému bádání. Půlnoc v Paříži (21. - 27. XI.) je nejnovější film dalšího kultovního tentokrát amerického režiséra Woody Allena. Jde o notoricky známé téma Paříže 20. let 20. století, kdy hrdina považuje životy jiných lidí za lepší než je ten jeho.

Filmový klub v Bílém domě uvádí (1. XI.) Slavinského Okénko z roku 1933 se sestavou hvězd 1. ČSR Haase, Nedošinskou, Baarovou a dalšími. Listopad (22. XI.) Otakara Vávry z roku 1935 reaguje na Velkou hospodářskou krizi 20. století stejně jako kulturní Hejrup (6. XII.) Martina Friče s hereckou dvojicí V a W. /V/

Výbor národní kultury v Brně
Vás srdečně zve na

„PODZIMNÍ KONCERT“

(z děl Antonína Dvořáka a Gustava Mahlera)

Pořad uvádí Marie Veselá. Účinkují Věra Bakalová – alt, František Kratochvíl – klavír, Jiří Novotný - housle.

Pořad se koná v pondělí 28. listopadu 2011 v 17 hodin v sále Domu národnostních menšin Brno, Radnická 8 (tramvaj č. 4 Masarykova ul., průchod k radnici).

Rádi Vás a Vaše přátele přivítáme na této kulturní akci. Dobrovolný příspěvek.

Příští akce: Koncert prof. Jarmily Krátké – 15. prosince 2011 v 16 hodin – Dominikánská č. 2, Brno (vstup zdarma).

Poštovní schránka: VNK Brno, Křenová 67, PSČ 602 00

Funkcionalistická kavárna Era opět ozdobou Černých Polí

Mimořádná funkcionalistická stavba z meziválečného období, kavárna Era v Zemědělské ulici č. 30 v Černých Polích, začala letos po dlouhých letech znovu sloužit svému účelu. Jak známo, v roce 1977 byla zapsána do Státního seznamu nemovitých kulturních památek a od té doby spisový archiv Památkového ústavu mapuje její další osud.

Doba, atmosféra i stavební podmínky jejího vzniku bezprostředně souvisí s masivním stavebním ruchem v Brně na přelomu dvacátých a třicátých let minulého století. Nová rezidenční sídla, rodinné i bytové domy, školní budovy, obchody i kavárny nesoucí znaky modernismu nevídané kvality a úrovně, se objevily nejen v Masarykově čtvrti, ale i v Černých Polích. Patří k nim především Tugendhatova vila, Masarykova česká obecná škola chlapecká a dívčí a bezesporu i kavárna Era, kterou navrhoval brněnský architekt Josef Kranz.

Pro Kranzovu tvorbu je typický dokonalý architektonický detail, projevující se v použití subtilních až křehce vyhlížejících konstrukcí, doplněných velkoplošnými okny, moderními materiály jako skleněné tvarovky, xylolitové podlahy a Thonetův nábytek. Dominantní úlohu ve vnitřním řešení má šroubovitá křivka schodiště, spojujícího dvě patra kavárny. Plasticita až skulpturálnost této vertikální komunikace podtrhuje pocit velikosti prostoru, který je umocněn umístěním velkých nečleněných oken do uliční i dvorní fasády. Dvorní do zeleně orien-

tovaná nástřešní terasa pak ještě zvyšuje komfort a podtrhuje atmosféru.

Objektu se výrazněji nedotkly válečné události, přestože tlaková vlna při náletu napáchala značné škody na okolních stavbách. Po původním majiteli převzaly kavárnu v roce 1959 Restaurace a jídelny Brno II. Ty ji přeměnily na pivnici, což bylo spojeno s řadou nekoordinovaných úprav objektu. V sedmdesátých letech v něm skončil restaurační provoz a novým uživatelem se stala Vysoká škola zemědělská, které chátrající objekt sloužil jako sklad skript a kancelář. V roce 1991 se budova vrátila v restituci potomkům

původního majitele. Restituent tvrdil, že kavárnu opraví a zprovozní. Objekt se menších úprav dočkal, ale byly necitlivé a ke škodě památky. Nakonec restituent zchátralý a zvlhlý objekt prodal Luboši Ptáčkovi a ten se dohodl s občanským sdružením Studio 19 na dlouhodobém pronájmu. To s využitím dotace z Evropské unie, z Regionálního operačního programu ROP - Jihovýchod, objekt opravilo do původního stavu, takže v něm mohl být konečně po desetiletích obnoven kavárenský provoz. Ve druhém poschodí Ery bude zřízena expozice, věnovaná brněnskému funkcionalismu. (mil)

Kavárna Era. Foto Petr Michl.

Osvětliili základy židovské kultury v Brně

Základy židovské kultury v Brně od poloviny 13. do 21. století osvětlila průvodkyně Dáša Juráňová šedesáti účastníkům návštěvy Výboru národní kultury (VNK) při procházce na brněnském Židovském hřbitově.

V roce 1454 byli Židé vyhnáni z královských měst kromě Prahy a Kolína. Rovněž z Brna, kde se odstěhovali na jeho jižní předměstí a do okolních menších měst - Boskovic, Třebíče, Ivančic, Mikulova apod. V r. 1848 byla Židům vrácena bývalá práva, svoboda náboženského vyznání, majetky, získali či založili továrny, v Brně zejména textilní. Prožívali zlatý věk své komunity až do vlády nacistů a fašistů, kteří přes 13000 brněnských Židů poslali na smrt. V Brně jich dnes žijí sotva tři stovky.

Návštěvníci exkurze VNK se dověděli, že současný nový Židovský hřbitov v Brně (plochou přes 30000 m² jeden z největších na Moravě) byl založen v r. 1850, protože hřbitov starý na místě dnešního 5. nástupiště hlavního vlakového nádraží ustoupil stavbě železnice z Vídně do Brna. Jsou na něm místa posledního odpočinku např. autora prstové abecedy pro hluchoslepe **Heinricha Landesmanna-Hieronymuse Lorma** (1821-1902), moravského zemského rabína a obchodníka na nám. Svobody i Masarykově ul. **Barucha Jacoba Placzka** (jeho vnuk byl slavný jaderný fyzik USA), zakladatelky manželské poradny **Věry Capponi** nebo českého herce **Hugo Haase** (1901 -

1968). Nechybí tam ani památník hrdinů - vojáků padlých za 2. světové války.

Jeden z účastníků procházky po hřbitově - brněnský městský zastupitel za KSČM **Daniel Borecký** uvedl: *»Účast byla skutečně hojná. Tentokrát Výbor národní kultury zvolil šťastné téma, kterému přálo i počasí. Lidé odcházeli spokojeni i proto, že poznali, kde je hrob nejznámější židovské osobnosti - Hugo Haase. Seznámili se i se základními obřadními zvyky a vůbec se zvyky židovské náboženské obce.«*

Zakladatelka a jednatelka VNK, brněnská básnířka **Marie Veselá** vysvětlila: *»Jsme nepolitické neziskové sdružení. Oceňujeme, že o naše akce je velký zájem. Návštěvou židovského hřbitova jsme prolomili stereotyp našich pořadů, protože vlastivědná procházka velmi doplňuje spektrum činnosti VNK, ve kterém jsou důchodci i studenti, nezaměstnaní i lidé, kteří mají hluboko do kapsy. Pro ně je jakákoliv kulturní akce velká finanční zátěž. I v této době organizovaná návštěva Židovského hřbitova přesně naplňuje naše stanovy.«*

(vž)

JANÁČKOVO CENTRUM UMÍSTIT NA BULVÁR?

Jinou možnost prostorového umístění Janáčkova kulturního centra v Brně, než uvádí Rada města Brna ve svém Programovém prohlášení, vyslovil na tiskové konferenci brněnský městský a jihomoravský krajský zastupitel za KSČM Daniel Borecký.

Brnu mnoho desetiletí chybí velký akusticky kvalitní koncertní a nahrávací sál pro velká orchestrální či vokální tělesa. V Brně vystupovat nemohou, protože tam nemají kde vystoupit. Koncert Filharmonie Brno v akusticky kvalitním sále v cizině zní daleko lépe, než doma. Vybudování chybějícího kvalitního koncertního sálu v Brně ve stavební sestavě desítek let jen zamýšleného areálu Ja-

Výbor národní kultury ke konci roku

V říjnovém čísle Echa jsem slíbil, že v listopadovém čísle uvedeme termíny a obsahy akcí brněnského VNK po uspořádání podvečera ke K. J. Erbenovi, který přinesl řadu málo známých údajů o životě významného českého obrozence. Nuže, zde tyto údaje jsou.

Jako tradičně, i v listopadu se naše akce uskuteční poslední pondělí, tedy 28. 11. v 17 hodin, tentokrát v sále Staré radnice tam, kde byl předvánoční koncert, a bude to koncert z děl Antonína Dvořáka a Gustava Mahlera. Pořad uvede Marie Veselá, účinkuje Věra Bakalová (zpěv), František Kratochvíl (klavír) a Jiří Novotný (housele). Jde o sál Domu národnostních menšin, do kterého se nejlépe dostaneme průchodem od zastávky tramvaje 4 a po schodišti hned za krokodýlem.

Komu se líbí pořady Melodie jižních moří (Budínská - Travěvec), doporučujeme návštěvu koncertu na toto téma ve středu 23. 11. **ve 14 hodin (!)** v sále MČ Brno-střed na Dominikánské ulici; pořadatelem je Svaz důchodců a hodina je příležitostně krátkým listopadovým dnům, neboť při špatném podzimním počasí cesta potmě domů může být nebezpečná; Výbor národní kultury se připojuje k této akci.

V prosinci se předvánoční koncert, opět připravený prof. Jarmilou Krátkou, uskuteční ve čtvrtek 15. prosince v 16 hodin opět na Dominikánské v sále MČ Brno-střed.

Vladimír ŠAUR

náčkova kulturního centra brání nedostatek peněz sdružených na akci a složité dopravní situace v této lokalitě. Radní města trvale neúspěšně prosazují umístění Janáčkova kulturního centra do proluky na parkovišti mezi ulici Veselou, Besedním domem a hotelem International, s nimiž by bylo Janáčkovo centrum stavebně propojeno a společně využíváno.

Zastupitel Borecký k problému poznamenal: »Není dobré držet se při prosazování velké zásadní stavby výhradně jediného vybraného území. Na něm se

vize, že se tak skutečně stane, rok od roku ztrácí v nedohlednu, jako pomyslné světlo na konci tunelu. Možná je to i dobře, protože když tudy cesta zřejmě nevede, se nyní mohou všichni soustředit na možnost umístit Janáčkovo kulturní centrum do nové rozvojové oblasti Brna - Jižního centra. Dovedu si představit, že tato reprezentativní budova bude stát na budoucím bulváru mezi budoucím hlavním vlakovým nádražím a dnešními Novými sady. Je to otázka koncepčního promyšlení záměru.« uvažoval Borecký. (vž)

Michlův kalendář na rok 2012

První kalendář na rok 2012, který mi přišel na stůl, je opět dílem tiskárny Bekros a renomovaného brněnského fotografa Petra Michla. Graficky ho upravil Petr Šváb. Zaujme už definice na titulní straně: Účetní je člověk, který vyřeší váš problém, o kterém nevíte, způsobem, který nechápete. Pozoruhodný je kalendář tím, že jsou v něm Michlovy mistrovské fotografie architektury, kterou potkáváme - i když s různými pocity. Jsou to budovy brněnských finančních úřadů, Všeobecné zdravotní pojišťovny a Městské správy sociálního zabezpečení.

Kalendáře s Michlovými fotografiemi bývají tradičně rozhodně zajímavé. Jako příklad uvádím kalendář na končící rok 2011, nesoucí název Uzly na kapesníku historie a zobrazující větrné mlýny z brněnského okolí. Připomněl tak, že naši předkové dostatečně znali, jak využít věčné energie přírody, měnící sílu slunečního záření v pohyb vzduchu. Budování větrných mlýnů nemuseli prosazovat zelení aktivisté. Bojoval proti nim jen rytíř Don Quijote de la Mancha, který je pokládá za nebezpečné obry.

Nad novým kalendářem rád připomínám poutavou výstavu Michlových fotografií z června 2008 v Řečkovcích, kterou věnoval Janáčkovu divadlu, ledovým květinám a jihomoravské krajině i aktuální říjnovou fotoreportáž, zobrazující atmosféru rekonstruované funkcionalistické kavárny Era v Černých Polích.

Bohumil Hlaváček

20 LET MUZEA ROMSKÉ KULTURY

Muzeum romské kultury (MRK) v průběhu celého letošního roku oslavuje svoji dvacetiletou existenci. Výročí se stalo podnětem k celkové bilanci nad uplynulými roky a bylo inspirací pro vznik nové dočasné výstavy s názvem Pod lupou. 20 let Muzea romské kultury.

Vernisáž proběhla 19. října a v průběhu odpoledne zahrála cimbálová muzika Ivana Gašpara Hrisky. Jak probíhal proces vzniku takového muzea? S čím museli bojovat zakladatelé i další pracovníci muzea v době, kdy existence často visela na vlásku? Jakým způsobem vlastně vznikaly a stále vznikají sbírkové fondy, ve kterých je nyní již přes 30 tisíc předmětů? Výstava návštěvníky zavede do zákulisí muzea. Zároveň ukáže, kolik různorodých činností a aktivit muzeum během své existence provozovalo a provozuje. Návštěvníci si tak budou moci prohlédnout výběr z nejzajímavějších sbírkových předmětů, prohlédnout si fotografie z výzkumných cest nebo se podívat na architektonické 3D návrhy podoby stálé expozice. Na nejmenší návštěvníky bude přímo ve výstavě čekat interaktivní dětský koutek. Výstavu doprovází krátký film vytvořený ze sbírkových audio-vizuálních a fotografických záznamů muzea.

Součástí oslav 20 let MRK byl slavnostní koncert, který se uskutečnil také 19. 10. v sále Břetislava Bakaly.

did

Foto Tibor Dávid, archiv redakce

Naši jubilanti

Dodatečně blahopřejeme s. **Antonii JÁROVÉ**, ZO KSČM 2101, která oslavila 79 let už 19. října.

- 1.11. **Miroslav SKOUPÝ**, 89 let, ZO 0503
- 2.11. **Vladislav KREJČÍ**, 78 let, ZO KSČM 0502
- Bohumír FIALA**, 79 let, ZO 0503
- 8.11. **Tibor DÁVID**, 59 let, ZO 3023
- 9.11. **Vladimír DADÁK**, 80 let, ZO 0425
- 12.11. **Jarmila DOČEKALOVÁ**, 89 let, ZO KSČM 0502
- 13.11. **Ing. Františka STRÍŽOVÁ**, 65 let, LKŽ
- 15.11. **Miroslav ČECH**, 79 let, ZO 0503
- 17.11. **Marie VROŽINOVÁ**, 86 let, ZO KSČM 0305
- 20.11. **Olga KORPASOVÁ**, 75 let, ZO 0600
- Miroslav BÁBUNĚK**, 91 let, ZO KSČM 0102
- Ing. Bohumil REICHSTÄDTER**, CSc., 88 let, ZO KSČM 2202, člen strany od r. 1945
- 23.11. **Jaroslav KOPECKÝ**, 58 let, ZO KSČM 0505
- 24.11. **Blažena MAŠKOVÁ**, 87 let, ZO KSČM 0305
- Jaromír JUKL**, 83 let, ZO 0305
- 25.11. **Leopold LACKO**, 74 let, LKŽ
- 26.11. **Ing. Viktor CHATRŇÝ**, 85 let, ZO KSČM 0305
- JUDr. Ladislav NÁDENÍČEK**, 65 let, ZO KSČM 0102
- 27.11. **Jaroslav IMRICH**, 70 let, ZO 0305
- 28.11. **Petr ADÁMEK**, 41 let, ZO 0503
- 29.11. **Božena ODLOŽILOVÁ**, 89 let, ZO KSČM 0505
- Marie MICHÁLKOVÁ**, 81 let, ZO KSČM 0501

Všem jubilantům děkují za práci pro stranu a společnost a přejí dobré zdraví a spokojenost MěV, MíV, ZO (MO) KSČM a LKŽ Dobromysl. Redakce Echo se připojuje.

did

Agitátor jubluje

Dne 26. listopadu se dožívá kulatého jubilea - 80 let plk.v.v. **PhDr. Aleš KOPKA**. Aktivní život věnoval, ať už v armádě nebo Svazarmu, upevňování obranyschopnosti vlasti. V polistopadovém období dal své síly a schopnosti straně a dlouhá léta působil jako člen MěV KSČM a předseda agitačně - propagační sekce. Své znalosti a záliby zúročil také na poli kultury (zejména ve VNK Brno) a v řadě dalších kulturních a společenských organizacích.

Vedle výboru ZO KSČM 2703 se k blahopřání připojují MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo.

did

Výstava Prygl story se stěhuje do Technického muzea

Výstava s názvem **Prygl story / Příběh Brněnské přehrady se stěhuje z hradu Veveří do Technického muzea v Brně**. Expozice ve formě komiksů od kreslíře **Jana Duchoně** (grafik týdeníku **Sedmička**) přibližuje historii i současnost jednoho z nejnavštěvovanějších brněnských míst sportu i rekreace.

V podzemním podlaží muzea si mohou návštěvníci prohlédnout funkční model hráze tohoto vodního díla. Ten vyrobili experti z Laboratoře vodo hospodářského výzkumu Ústavu vodních staveb VUT. »Těší mě, že výstava na hradě Veveří vzbudila takový zájem. Proto jsem moc rád, že tyto veselé komiksy neschováme do našeho skladu, ale můžeme je umístit do nádherných prostor Technického muzea v Brně,« doplnil ředitel závodu Dyje (Povodí Moravy) **Jan Moronga**.

Lidé se tak seznámí s příběhem hrázného **Františka Šikuly**, který zachránil obyvatele Brna před protřazením hráze na konci 2. světové války nacistickými náložemi. Zjistí také, jak se nyní čistí Brněnská přehrada, a co na to říkají sinice. Návštěvníci

se podívají na podrobnou kreslenou mapu povodí Moravy. Státní podnik zde zveřejní unikátní historické fotografie tohoto vodního díla, postaveného s pomocí jednoho jeřábu, kompresoru, dvou míchaček a stovky rukou Brňanů.

Výstava se veřejnosti otevře la v úterý 8. listopadu a potrvá do 1. dubna 2012. (vž)

Opustili nás...

V průběhu posledních týdnů nás navždy opustili ss. **Jaroslav SLABINA**, který zesnul v říjnu ve věku 90 let.

12. října ve věku 85 let zemřel dlouholetý a obětavý předseda ZO **Ing. Jaroslav PILÁT** a 19. října ve věku 86 let obětavá a aktivní členka strany a LKŽ **Alžběta PILÁTOVÁ** - všichni ZO KSČM 0413.

V den svých 77. narozenin 30. října zemřel s. **MVDr. Ing. Ivan SVÁROVSKÝ**, pracovitý, obětavý a skromný, člen MěV KSČM a zastupitel MČ Brno-Židenice.

Čest jejich památce!

did

Památce Jana Maruše

Ve věku nedožitých 89 let odešel 18. října 2011 s. **Ing. Jan MARUŠ**, dlouholetý pracovník a funkcionář aparátu strany na úrovni okresů Jm KSČ. Do posledních chvil svého života zastával myšlenky sociální spravedlnosti. V posledních letech byl vedoucím klubu seniorů Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska.

Odešel zásadový komunista, skromný a obětavý člověk. Čest jeho památce!

kj